

ἀμπελόπρασσο τό, Λεξ. Κομ. Δεῖκ Γαζ. (λ. γήθρον) Λάουνδ. Περιδ. ἀδελόπρασσον Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. ἀμπελόπρασσον.

Τὸ ἄγριον ἢ κηπευόμενον λάχανον κρόμιον τὸ ἀμπελόπρασσον (allium ampeloprasum) τοῦ γένους τοῦ κρομίου (allium) τῆς τάξεως τῶν λειριωδῶν (liliaceae). Πβ. ἀγριόπρασσο.

ἀμπελοπρίονο τό, ἀμάρτ. ἀμπελοπρίονο Νάξ. (Φιλότη.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀμπέλι καὶ πρίονοι.

Μικρὸν κλαδευτήριον ὀδοντωτὸν χρησιμοποιοῦμενον ὑπὸ τῶν ἀμπελουργῶν. Συνών. ἀμπελομάχαιρο, κατσούνη, σβανᾶς.

ἀμπελορράβδα ἡ, Ἀθήν.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀμπέλι καὶ ράβδα.

Γυνὴ ὑψηλὴ καὶ ἐστερημένη χάριτος (ὡς προσομοιάζουσα δηλαδὴ πρὸς ὑψηλὴν ράβδον, ἢ ὁποία πηγνύεται εἰς τὴν γῆν παρὰ τὴν ἀμπελον διὰ νὰ στηρίξη αὐτήν). Πβ. καὶ ἐπών. Ἀμπελορράβδης.

ἀμπελόρριζα ἡ, Νάξ. (Φιλότη.) — Λεξ. Δεῖκ Λάουνδ. ἀδελόρριζα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀμπέλι καὶ ρίζα. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Ὁ κορμὸς τοῦ κλήματος Νάξ. (Ἀπύρανθ.) — Λεξ. Δεῖκ Λάουνδ. 2) Τὸ παλαιὸν κλήμα Νάξ. (Φιλότη.): Ἡ ἀμπελόρριζα ἐτοιμάζεται νὰ κάμῃ κλωνάρι.

ἀμπελος ἡ, Κάρπ. Πόντ. (Τραπ.) ἀμπελε Τσακων. ἀμπελος ὁ, Ρόδ. Χίος ἀμπελον τό, Πόντ. (Ἀμισ.)

Τὸ ἀρχ. οὐσ. ἀμπελος. Τὸ ἀρσ. ἀμπελος ἤδη μεσν.

1) Τὸ φυτὸν τῆς ἀμπέλου, τὸ κλήμα (vitis vinifera) Κάρπ. Ρόδ. Τσακων.: Ὡς ρίχνει ὁ ἥλιος τὲς ἀχτῖνες του... καὶ ἀμπελος τὰ φύλλα του (ἐπωδ.) Ρόδ. Ἡ σημ. ἀρχ. Συνών. ἀμπέλι 1, κλήμα. β) Ἀμπελος ἀναδενδρᾶς Χίος: Ὁ ἀγέρας ἐρριξέ μου τὸν ἀμπελο κάτω. Συνών. κλήμα-ταρσά. 2) Ἡ σταφυλὴ Πόντ. (Τραπ.) 3) Φυτὸν τι κισσοειδὲς Πόντ. (Ἀμισ.) Πβ. ἀμπέλι 1 γ.

Ἡ λ. ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Ἀμπελος ἡ, πολλαχ. Ἀμπελο ἐνιαχ. Ἀμπελος ὁ, Χίος Ἀδελό τό, Πελοπν. (Λακων.) Ἀδελος οἶ, Πελοπν. (Μάν.) Λίμνη τῶν Ἀμπελῶν Σίφν.

ἀμπελόσκαμμα τό, πολλαχ. ἀδελόσκαμμα πολλαχ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀμπέλι καὶ σκάμμα.

1) Ἡ μετὰ τὴν βλάστησιν κατὰ Μάρτιον ἢ Ἀπρίλιον γενομένη σκαφή τῆς ἀμπέλου πολλαχ.: Δὲν ἐγίνη γαλὸ τ' ἀδελόσκαμμα καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἐπρόκοψε δ' ἀδέλι Κρήτ.

2) Κατὰ πληθ., ἡ ἐποχὴ τῆς σκαφῆς τῶν ἀμπέλων Κρήτ.: Ἐλα 'ς τ' ἀδελοσκάμματα κ' ἐγὼ θὰ σὲ πάρ' ἀργάτη.

ἀμπελόσπιτο τό, Κάρπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀμπέλι καὶ σπίτι.

Ὁ ἐν τῷ ἀμπελῶνι οἰκίσκος.

ἀμπελοστάφυλο τό, Πελοπν. (Μεσσ.) — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. ἀδελοστάφυλο Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀμπέλι καὶ σταφύλι.

Σταφυλὴ τῆς ἀμπέλου ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν τῆς ἀναδενδράδος ἀμπέλου. Ἀντίθ. κλήματα ρήσιο σταφύλι.

ἀμπελοσώχωρα τά, ἀμάρτ. ἀδελοσώχωρα Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀμπέλι καὶ σώχωρα. Διὰ τὴν σύνθεσιν πβ. ἀμπελοπερίβολα, ἀμπελοχώρα κττ.

Ἀμπελοι καὶ κτήματα ὁμοῦ: Ἀσμ.

Δὲν ἔχω ἀδελοσώχωρα καὶ ὡς μὲ θωρεῖς με γράψε καὶ ἄνε σ' ἀρέσ' ἀκλούθα μου, ἃ δὲ σ' ἀρέσω γάψε (γράφω = φεύγω).

ἀμπελοτόπι τό, πολλαχ. ἀδελοτόπι Πελοπν. (Οἶν.) ἀμπιλοντόπ' Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀδிலοντόπ' Στερελλ. (Εὐρυταν.)

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. ἀμπελοτόπιον.

1) Τόπος περιέχων ἀμπέλους ἐνθ' ἄν. 2) Τόπος κατάλληλος πρὸς φύτευσιν ἀμπέλων ἐνθ' ἄν.: Ἐκεῖ ἀπάνον 'ς τὴν πλευρά εἶναι καλὸ ἀδελοτόπι Οἶν.

Πβ. ἀμπελεῖα, ἀμπελεῶνας, ἀμπελολάσι, ἀμπελότοπος, ἀμπελοχώραφο, ἀμπελοχώριν, ἀμπελεῶνας.

ἀμπελότοπος ὁ, Θράκ. (Σαρεκκλ.) Ἰκαρ. Παξ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ.) Σύμ. — Λεξ. Κομ. Δεῖκ Γαζ. (λ. φυταλία) Περιδ. Βυζ. Ἡπίτ. Μ. Ἐγκυκλ. Βλαστ. ἀδελότοπος Θράκ. (Σαρεκκλ.) Κεφαλλ. Πελοπν. (Οἶν.) ἀμπιλότουπος Ἡπ. Μακεδ. Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀδिलότουπος Θράκ. (Αἰν.) κ. ἃ.

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀμπελότοπος.

1) Τόπος περιέχων ἀμπέλους Θράκ. (Ἀδριανούπ. Σαρεκκλ.) Κεφαλλ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) — Λεξ. Κομ. Δεῖκ Γαζ. (λ. φυταλία) Περιδ. Βλαστ. Ἡ σημ. καὶ μεσν.

β) Τόπος ἐνθα ὑπῆρχε ποτε ἀμπελος Θράκ. (Αἰν.) Παξ. Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Σύμ. 2) Μέρος κατάλληλον πρὸς φύτευσιν καὶ εὐδοκίμῃσιν ἀμπέλου Θράκ. Ἰκαρ. Παξ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Οἶν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) — Λεξ. Ἡπίτ. Μ. Ἐγκυκλ.: Ἐκεῖ ἀπάνον 'ς τὴν πλευρά εἶναι καλὸς ἀδελότοπος Οἶν. Πῆρι τρία στρέμματα ἀμπιλότουπον προῖκα Αἰτωλ.

Πβ. ἀμπελεῖα, ἀμπελεῶνας, ἀμπελολάσι, ἀμπελοτόπι, ἀμπελοχώραφο, ἀμπελοχώριν, ἀμπελεῶνας, ἀμπελώνι (Ι).

ἀμπελότραφος ὁ, ἀμάρτ. ἀδελότραφος Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀμπέλι καὶ τράφος.

Περίφραγμα ἀμπέλου: Ἐχάλασεν ὁ ἀδελότραφος καὶ δαίνοντε τὰ κωπέλλα καὶ μοῦ κλέφτουνε τὰ σταφύλια.

ἀμπελότρυνγος ὁ, ἀμάρτ. ἀμπελότρυνγο τό, Πελοπν. (Σαραντάπ.) ἀδελότρυνγο Πελοπν. (Τρίκκ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀμπέλι καὶ τρύγος, παρ' ὃ καὶ τρύγο.

Ὁ τρυγητὸς τῶν ἀμπέλων.

ἀμπελοτρύπανο τό, Νάξ. (Φιλότη.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀμπέλι καὶ τρυπάνι.

Εἶδος τρυπάνου, δι' οὗ ἀνοίγονται ὅπαι πρὸς ἐμφύτευσιν ἀμπέλων.

ἀμπελότσαππα ἡ, Κάρπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀμπέλι καὶ τσάππα.

